

Projekt

z dnia 13 lutego 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MAŁKINIA GÓRNA**

z dnia 21 lutego 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Małkinia Górna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 t. j.) Rada Gminy Małkinia Górna, uchwala, co następuje:

- § 1. Skargę z dnia 03 lutego 2025 r. na działalność Wójta Gminy Małkinia Górna uznaje się za bezzasadną.
- § 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Małkinia Górna do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do Uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi
wniesionej na działalność Wójta Gminy Małkinia Górna
do Rady Gminy Małkinia Górna

Jak wynika z treści art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572), dalej kpa, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 art. 229 kpa, jest Rada Gminy.

W myśl art. 277 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw.

Zarzuty sformułowane w skardze dotyczą: pogardliwego zachowania w stosunku do skarżącej, ignorowania lub późnego odpowiadania na korespondencję, braku zainteresowania problemem skarżącej i brakiem efektywności w jego rozwiązaniu, marnowania gminnych pieniędzy, braku dbałości o czystość w Małkini Górnej przez Wójta Gminy Małkinia Górna.

Po zapoznaniu się z wyjaśnieniami przedłożonymi przez Kierownika Referatu Inwestycji i Infrastruktury Technicznej oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją, Komisja ustaliła, co następuje:

Skarga dotyczy sytuacji jaka występuje na ul. Nurskiej po zrealizowanej inwestycji pn.: „” dla której inwestorem w zakresie budowy jezdnii, chodników i wjazdów był Samorząd Województwa Mazowieckiego a zarządcą Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie (dalej MZDW), polegającej na zaleganiu wody i błota na wjeździe do posesji, drganiach domu wynikających z dużego natężenia ruchu oraz utrzymaniu czystości.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie m.in. gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 poz. 320 z późn. zm) drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:

- 1) drogi krajowe;
- 2) drogi wojewódzkie;
- 3) drogi powiatowe;
- 4) drogi gminne.

Drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne stanowią własność właściwego samorządu województwa, powiatu lub gminy (art. 2a ww. ustawy).

Zgodnie z art. 19 ww. ustawy zarządcami dróg są dla dróg:

- 1) krajowych - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) wojewódzkich - zarząd województwa;
- 3) powiatowych - zarząd powiatu;
- 4) gminnych - wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Z przytoczonych wyżej przepisów prawa wynika, że Wójt Gminy jest zarządcą dróg gminnych, zaś drogi wojewódzkie zarządzane są odpowiednio przez Zarząd Województwa za pośrednictwem MZDW.

Ulica Nurska w Małkini Górnej, przy której jest zlokalizowana posesja skarżącej, jest drogą wojewódzką, zatem kompetentnym organem do rozpatrzenia wniosków mieszkańców jest zarządca drogi MZDW.

Wnioski skarżącej wpływające do Urzędu Gminy w Małkini Górnej były przekazywane wg kompetencji do MZDW oraz zgłaszane w trakcie przeglądów gwarancyjnych ww. inwestycji przez przedstawicieli Urzędu Gminy w Małkini Górnej.

Ostatecznie wnioski co do zasadności i przekazania do realizacji rozpatruje MZDW.

Wskazuje jednocześnie, że Wójt Gminy podejmował również współpracę w zakresie inwestycji na drogach wojewódzkich na terenie Gminy z Samorządem Województwa, poprzez wspólne działania remontowe i inwestycyjne (remont ul. Ostrowskiej, ul. Brokowskiej).

Wójt realizuje działania na rzecz poprawy stanu dróg na terenie gminy, także w obrębie wskazanym w skardze odcinka drogi wojewódzkiej, choć nie ma obowiązku wynikającego z przepisów prawa do zajmowania się drogami innymi niż gminne.

Przepływ i terminowość przekazywanej korespondencji skarżącej wynika z długiego czasu oczekiwania na odpowiedzi od instytucji zewnętrznych, co nie jest zależne od Wójta Gminy.

Zgodnie z art. 5 ust.1 pkt 4 Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2024.poz. 399 z późn. zm) właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taką drogę uznaje się wydzieloną część drogi publicznej przeznaczoną do ruchu pieszych położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

Posesja skarżącej znajduje się przy drodze wojewódzkiej 694 w bezpośrednim sąsiedztwie chodnika który powinien być utrzymywany przez właścicieli posesji leżących przy drodze.

Utrzymaniem czystości jezdni i zieleńców zajmuje się MZDW, według wewnętrznego harmonogramu.

Wójt Gminy jest zobowiązany do utrzymania w czystości terenów należących do Gminy Małkinia Górna, co jest wykonywane w ramach bieżących potrzeb i posiadanych środków finansowych.

Żaden z powyższych zarzutów skierowanych przez Skarżącą wobec działalności Wójta Gminy Małkinia Górna nie potwierdził się.

Mając na uwadze powyższe, skargę uznaje się za bezzasadne.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 par. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.